

Molt més que l'estany de Banyoles

Una monografia escrita per quatre especialistes tracta dels 112 estanyols, llacunes i brolladors que conviuen amb el famós llac

La llacuna d'en Margarit i, a la dreta, la bassa de la deu de can Morgat, a la banda de ponent de l'Estany de Banyoles, en una imatge del llibre. CEDIDA.

Qui estigui interessat a submergir-se en l'element natural que dota de més personalitat Banyoles i rodalies disposa ara d'una publicació que el tracta a fons. Aigua a dojo! n'és el títol i abasta els estanys, els estanyols, els brolladors i les llacunes de la comarca. L'han escrit un biòleg, Miquel Campos; un geòleg, David Brusi; un estudiós del territori, Ramon Casadevall, i un investigador de la història local, Joan Anton Abellán, i ho ha editat MMV Edicions en la col·lecció Llegat Patrimonial del Pla de l'Estany. La presentació tindrà lloc avui, dia 14, a les 19 h al Museu Darder de Banyoles.

Al lector forà –i és possible que també a molts que no ho són– segurament el sorprendrà que, al marge de l'estany de Banyoles (tècnicament, un llac), la platja d'Espolla o les llacunes de Can Morgat –per esmentar el que és més popular– n'hi ha molts més, d'espais d'aquestes característiques, fins a 113, comptant-hi els

permanents i els temporals, i no gaire ben repartits: on n'hi ha més és a Sant Miquel de Campmajor i Porqueres (39 i 34, respectivament), mentre que a Banyoles i Fontcoberta n'hi ha 17 a cada municipi, i a Camós i Serinyà, tres. Als cinc pobles restants del Pla de l'Estany no n'hi ha. Quant a tipologies, dominen els brolladors i els estanyols (prop d'un centenar, en total).

Per cada estany, estanyol, llacuna o brollador, s'hi ofereix una extensa fitxa en què s'indica la localització i la manera d'arribar-hi, una descripció tècnica, les característiques de l'aigua (cabal, temperatura, etc.), l'ús que s'hi dona, la fauna i la flora de l'entorn, referències històriques... Tant o més interessants resulten els capítols –inevitablement, de cert nivell tècnic– sobre la geologia, el funcionament del sistema hidrogeològic o les formacions lacustres que han desaparegut. També, les pàgines en què es parla de com la presència de l'aigua s'ha plasmat en el folklore, les llegendes, els costums i l'art de la comarca.

El pròleg el firma Ramon Folch. El biòleg i sociòleg subratlla la transcendència de l'aigua a la comarca: "Banyoles és filla d'aquesta aigua, perquè d'aquesta aigua van néixer horts i conreus, fargues i molins, tota una activitat menestral i protoindustrial impossible d'explicar sense l'aigua càrstica de l'estany".

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 14-02-2023, Pàgina 19

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/societat/article/11-mediambient/2254370-molt-mes-que-l-estany-de-banyoles.html>